

Λόγοι πολιτικοί,
πολύ σημαντικοί.

Καταχωρίζομεν κι' ἡμεῖς τοὺς λόγους διαφόρων τῆς ἀντιπολιτεύσεως κι' ὑπουργικῶν ρητόρων, ὅσοι ἐξεφωνήθησαν τὴν δείλην τῆς Δευτέρας, ἐκείνης τῆς μοναδικῆς καὶ σοβαρᾶς ἡμέρας.

Λόγος ΤΡΙΚΟΥΠΗ.—Κύριοι, ἐμάθατε βεβαίως πῶς τὴν βουλὴν διέλυσα διὰ τοῦ βασιλέως, ὅπως ἀνέτως καίωμεν πετρέλαιον καὶ σπέρτα, καὶ ὅπως στεφανώσωμεν τοὺς Ἕλληνας μὲ μύρτα. Ἡ Κωπαῖς, τὰ δάνεια, κι' αἱ μάχαι τῶν Τραχόνων θὰ ἴναι μόνη μας φροντίς κι' εἰς τὸν κατόπιν χρόνον. Κύριοι, μὴ προσέχετε ποσῶς ἰστοὺς συκοφάντας... ἐλπίζετε καὶ εἰς ἐμέ καὶ εἰς τοὺς καπνοφάντας.

Ὁμιλία ΔΕΛΗΓΙΑΝΝΗ.—Προσφιλεῖς μου συμπολίται, τὴν ἐπάθαμε καὶ πάλιν, καὶ τὸ ἔθνος συγκινεῖται· πλὴν ὁ Ὑψιστος ἐκεῖνος, ὁ ἀνάπτων τοὺς ἀστέρας, σταυρωθεὶς δὲ καὶ ταφεὶς τε κι' ἀναστὰς εἰς τρεῖς ἡμέρας βάλσαμον αὐτὸς ἄς χύσῃ ἰστὴν πατριδα καὶ ἰστὸ κόμμα, ὅπως δυνηθῆν' ἀνθέξῃ ἰστὴν σαρακοστὴν ἀκόμα.

Ὁ λόγος τοῦ ΠΕΤΙΜΕΖΑ.—Τὸ ἔθνος καταρρέει, διότι ἐπλημύρησαν παντοῦ κατ'εργαροί, διότι τόσον δολερὰ μᾶς πλέκεται πλεκτάνη, καὶ εἰς τὰ κρύα ἔμεινα μετὰ τοῦ Δεληγιάννη. Κάτω λοιπὸν ὁ ἀνανδρος, ὁ δόλιος, ὁ κοῦφος, καὶ ζήτ' ὁ Δημοκρατικὸς τοῦ κύρ-Θανάση σκούφος.

Λόγος ΛΕΒΙΔΗ.—Κύριοι, μᾶς τρώγουν οἱ προδόται!... δὲν ξεύρετε τὸ στήθος μου ὀπόση καίει λαύρα, ἀλλ' ὅμως εἶναι κίνδυνος, καλοὶ συμπατριῶται, εἰς τὰς μελλούσας ἐκλογὰς νὰ ἔβγω ἀπ' τὰ μαῦρα. Ἐν τούτοις ζήτω ἡ πατρίς καὶ οἱ προδόται κάτω, καὶ ὅλοι δι' ἐξόδων μου τραβᾶτε ρετσίνατο.

Ὁ λόγος τοῦ ΖΥΓΟΜΑΛΑ.—Κτυπήσατε τὰ στήθη! ἰδοὺ! τὸ κοινοβούλιον ἐξαίφνης διελύθη! Οἱ πάντες μᾶς προδίδουσιν, ὡς βλέπετε, συγχρόνως, ἢ ἐξουσία, αἱ ἀρχαί, οἱ Αἰλικοί, ὁ θρόνος. ὦ! σωτηρία, κύριοι, καμμία δὲν ὑπάρχει... ἀπ' ἄκρη σ' ἄκρη χαλασμός, κρεμάστε τὸν Αὐλάρη!

Λόγος ΣΤΕΦΑΝΙΔΗ.—Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, σᾶς συχαίρω, καὶ μὲ στίχους τοῦ Ὀμήρου τὸν Πρωθυπουργὸν γεραίρω· κι' ὡς τὴν Ἐρυθρὰν μὲ ῥάβδον ἔσχισεν ὁ Μωϋσῆς, ἔτσι πρέπει καὶ ἰστοὺς φόρους νὰ ἐμμένετε καὶ σεῖς. Εἰς καὶ μόνος, Ἀθηναῖοι, κοίρανος καὶ ἄρχων ἔστω, ἄλλως τὸ βασίλειόν μας καὶ φασκέλωστο καὶ ἠέστο.

Λόγος τοῦ ΜΠΑΜΠΗ ANNINOY ἐκ τῆς Ἐφημερίδος.—ὦ συμπολίται φίλτατοι καὶ τέκνα τῆς πατρίδος, κι' ἐγὼ καθὼς ὁ βασιλεὺς σᾶς ἔχω στὴν καρδιά μου, κι' ἂν θέλετε, νὰ πάρετε τὸ νέον σύγγραμμά μου, Πωλεῖται φράγκα τέσσερα ἰστὰ βιβλιοπωλεῖα... Ζήτω τὸ ἔθνος, ἡ πατρίς κι' ἐν γένει τὰ βιβλία.

Λόγος ΒΟΥΛΠΙΩΤΗ.—Κύριοι, θὰ σᾶς εὐχαριστήσω, ἐάν καὶ μ' ἀναγκάζετε ὀλίγον νὰ μιλήσω. Δὲν ξεύρετε, σὺν ὀμιλῶ, πόσο κακὸ μοῦ κάνει! ἀμέσως πονοκέφαλος δριμύτατος μὲ πιάνει. Ἐν τούτοις τώρα στρώσατε ἀμέριμνοι τὰς κάπας, καὶ σᾶς συχαίρει δι' ἐμοῦ κι' ὁ τμηματάρχης Λάπας.

Λόγος ΛΟΜΠΑΡΔΟΥ.—Χαίρετε, Ζακυθινῶν φουσατά, καὶ πέστε χαιρετίσματα καὶ ἰστὸν Δεσπότη Λάτα. Ἀφήστε τοὺς ἐνάντιους νὰ πᾶν κατὰ διαβόλου, καὶ μὴν ἀκοῦτε τί σᾶς λὲν περὶ τοῦ Κατακόλου. Αὐτὰ, μουρέ, καὶ σᾶς φιλῶ ἀπὸ ἰμπροστά καὶ πίσω, καὶ οὐλοὺς καπνοφάντηδες γιὰ μὰ θὰ σᾶς διορίσω.

Λόγος τοῦ νέου ΜΙΛΙΣΗ.—Ἀγαπητοὶ μου φίλοι, ἂν κι' ὁ μπαμπᾶς μου ἦν' ἀπὼν, μὰ μ' ἔχει παραγγεῖλει νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς ἔγινε Ὑπουργικὸς καὶ πάλιν, γιὰ τὸ ὑπεσχέθησαν ἀνταμοιβὴν μεγάλην. Τοῦτο καὶ ἄλλοι ἔκαμαν, ποῦ ξέρουν τὴ δουλειὰ τους... Ζήτω λοιπὸν ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς τοῦ κράτους!

Λόγος τοῦ ΚΙΟΥΡΤΗ, τοῦ γνωστοῦ τῆς Ἀκροπόλεως [φίλου] τοῦ καὶ εἰς τὴν Γλυκόβρουσιν τοῦ Σούτσου ὑπαλλήλου, — Ἄν κι' ἀπὸ τὸ γραφεῖόν του αὐτὴν τὴν ὄραν λείπη ὁ κύριος Διευθυντής, ὁ Κιούρτης θὰ σᾶς εἶπῃ πῶς ἡ Ἀκρόπολις ποτὲ δὲν ἀγαπᾷ τὸν σάλον... μὰ βλέπω πῶς τὰ ἔχασα καὶ λέγω ἀλλ' ἀντ' ἄλλων. Ἐν τούτοις, φίλοι κύριοι, κοντὰ εἰς ὅλα τᾶλλα Ζήτω καὶ τῆς Γλυκόβρουσης τὸ ἄδολον τὸ γάλα.

Τοῦ ΚΟΚΟΡΑΒΑ τοῦ γνωστοῦ ἐξ ὑπογείου λόγος. — Ἄν καὶ τὸ Κοινοβούλιον διέλυσαν ἀλόγως, ἀλλ' ὅμως σᾶς παρακαλῶ σ' αὐτὴν τὴν φασαρίαν συνδράμετε γιὰ τὸ Θεὸ καὶ τὴν Ἐλευθερίαν!

Λόγος τοῦ ΤΡΕΛΛΟ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΗ.—Σᾶς εἶπα παρακαλῶ καὶ τώρα πάλι, κύριοι, σᾶς ἐπαναλαμβάνω, [πάνω] πῶς ὅταν βλέπετε λαοὺς νὰ τρέχουν ἰστὸ Παλάτι καὶ βασιλεῖς μὲ βασιλεῖς καὶ κράτη ἐπὶ κράτη, αὐτὸ σημαίνει πῶς παρὰ δὲν ἔχουν τὰ Ταμεῖα, κι' οἱ γνωστικοὶ καὶ οἱ τρελλοὶ θὰ γίνουν σάρκα μία.

Τοῦ Ῥωμηοῦ μας τὸ γραφεῖο — μέσα ἰστὸ τυπογραφεῖο τοῦ Σταυριστοῦ κατέβη — κι' ἀπὸ τοῦδε συνορεύει μὲ τῆς βρώμας τῶν Χαυτείων — μ' ἓνα κάποιο φαρμακεῖον,

Καφφενὲ τῶν Ἐϋφρονούντων — νύκτα ἰμέρα συζητούντων, μὲ μπακάληδες καμπόσους, — κατ'ατ' ἰσῆδες ἄλλους τόσους, μ' οὐρητήρια, σαντούρια — καὶ μὲ μὰ μάνδρα μὲ γατσοφία.